

Herb i Hejnał

Herb Drobin przedstawia w czerwonej tarczy herbowej białą basztę kamienną z jednym otworem strzelniczym, nakrytą stożkowatym trójkątnym czarnym daszkiem.

Pierwszy wizerunek herbu Drobina jest uwidoczniony na pieczęci miejskiej odcisniętej w dokumentach z roku 1554 i z roku 1566. Wyobraża renesansową basztę o spiczastym daszku. Nad tarczą znajdują się litery D i M (Drobnin – Magistratus).

Herb Drobina należy do jednej z najprostszych form herbów polskich miast. Jest pozbawiony wielu elementów spotykanych na innych herbach, takich jak: klejnotu nazywanego cymerem, korony rangowej, hełmu heraldycznego, labry i trzymaczy, brak mu również dewizy herbowej i orderów herbowych. Pomimo tych wszystkich cech jest łatwy do zapamiętania dla zainteresowanych, jest ładny, czysty i wyróżnia się spośród tych wszystkich wielu bogato zdobionych. Kształt tarczy herbowej herbu Drobina wywodzi się od tarczy obronnej typu hiszpańskiego. Godło – wieża mogą świadczyć o obronnych konstrukcjach ongiś istniejących w Drobinie.

Miasto Drobin ma swój hejnał. Hejnałem miasta jest Hejnał Drobina stanowiący kompozycję Pana Jana Wojtasa.

[Zobacz zapis nutowy Hejnału Drobina](#)

Hejnał zawsze grany jest na trąbce. Zgodnie z zasadami jest on symbolem muzycznym, który obwieszcza ważne wydarzenie, określony czas. Słowo hejnał pochodzi z języka węgierskiego i oznacza świt, jutrzeńkę. Zatem można stwierdzić, że hejnał w swojej pierwotnej formie miał charakter powitania nowego dnia i był grany o świcie z miejsca, z którego wszyscy mogli go słyszeć.

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)